

Львівська
Педагогічна
Спільнота

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІКИ
ТА ПСИХОЛОГІЇ**

23–24 червня 2017 р.

Львів

Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«Теоретичні та практичні
аспекти розвитку сучасної
педагогіки та психології»**

23–24 червня 2017 р.

Львів
2017

УДК37.01+159.9(063)
ББК 74+88я43
Т 33

Т 33 Теоретичні та практичні аспекти розвитку сучасної педагогіки та психології: Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 23–24 червня 2017 року). – Львів : ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2017. – 136 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Теоретичні та практичні аспекти розвитку сучасної педагогіки та психології». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 37.01+159.9(063)
ББК 74+88я43

© Автори статей, 2017
© Львівська педагогічна спільнота, 2017

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Креська О. О. ПОЛІТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ЗАПОРУКА ПОВНОЦІННОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА.....	7
Потебня А. В., Кубриченко Т. В. ХАРАКТЕР ЗВ'ЯЗКУ ЕМОЦІЙНОЇ ПРИВ'ЯЗАНОСТІ ДО МАТЕРІ ТА ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ПІДЛІТКІВ ІЗ НЕПОВНОЇ СІМ'Ї.....	10
Міхалень Ю. Ю. СТРУКТУРНО-ЗМІСТОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МОДЕЛІ ОСОБИСТОСТІ ПСИХОЛОГА.....	12
Черешкіна О. А. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ОБРАЗИ: МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ ПІДХІД.....	16

НАПРЯМ 2. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ В ОСВІТІ

Бескорса О. С. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	20
Кучерява К. В. САМООРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ.....	23
Павлюк О. Д. ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРИНЦИПІВ У РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ УЧНІВ ПТНЗ.....	27
Савка С. Д., Іванова Н. М., Карвацька Н. С. ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	30
Шевчишена О. В. ВІДСТЕЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ НА ОСНОВІ МОНІТОРИНГОВОГО ПІДХОДУ.....	32

НАПРЯМ 3. ПЕДАГОГІЧНА ТА КОРЕКЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Михновецька І. В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНО-ВОЛЬОВОЇ СФЕРИ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ СИНДРОМОМ ДАУНА.....	35
---	----

Тодорцева Ю. В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОФІЛАКТИКА ЗАЛЕЖНОСТІ ПІДЛІТКІВ ВІД КІБЕРАДДИКЦІЇ	38
--	----

**НАПРЯМ 4. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ОРГАНІЗАЦІЇ ТА УПРАВЛІННЯ**

Мартиниць Л. А. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ВЧИТЕЛЯ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	42
---	----

НАПРЯМ 5. СОЦІАЛЬНА І ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Бридіков Ю. Л. ПРЕВЕНЦІЯ ПСИХОСОМАТИЧНИХ ПРОЯВІВ У ВОЇНІВ АТО ВНАСЛІДОК ВПЛИВУ ЕКСТРЕМАЛЬНОЇ СИТУАЦІЇ.....	44
---	----

НАПРЯМ 6. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Бутенко В. Г. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ» ДОШКІЛЬНИКІВ	48
--	----

Гонка В. С. ВИКОРИСТАННЯ ПАМ'ЯТОК У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ НІМЕЦЬКОМОВНОЇ НАВЧАЛЬНО-СТРАТЕГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 2 КЛАСУ	53
---	----

Добос О. М. АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	56
---	----

Дячук В. І. НАУКОВІ ПІДХОДИ ВЧЕНИХ ДО ТЛУМАЧЕННЯ НАУКОВОЇ КАТЕГОРІЇ «ЖИТТЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ»	60
---	----

Коваль М. С. ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ В НАВЧАННІ ОБДАРОВАНИХ СТУДЕНТІВ.....	63
--	----

Марценюк Н. А. ВПЛИВ СУЧАСНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НА ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ.....	67
---	----

Машкова І. М. УКРАЇНОЗНАВЧА ОСВІТА В ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ КАНАДИ.....	70
---	----

Островська Н. Д. ПРОФЕСІЙНА ІДЕНТИЧНІСТЬ – СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПРАЦІВНИКА АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ.....	74
--	----

Пантєлев К. В. СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTI КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ В МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ-ПРИКОРДОННИКІВ.....	76
---	----

Суховієнко Н. А. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЩОДО ФОРМУВАННЯ УЗАГАЛЬНЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	80
---	----

Хить Р. Г. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	83
---	----

**НАПРЯМ 7. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ.
СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ**

Літвінова-Головань О. П. СУЧАСНИЙ СТАН ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДОАНІМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	87
---	----

Молчанова-Долішко В. О. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	91
--	----

Мосейчук Ю. Ю. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ ПІД ЧАС РОЗРОБЛЕННЯ СИСТЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПРОЦЕСІ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ.....	95
---	----

Шевцова П. О. ОСОБЛИВОСТІ ФРОНТАЛЬНОГО УРОКУ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ В УКРАЇНСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	99
--	----

**НАПРЯМ 8. СУЧАСНІ ПСИХОЛОГІЧНІ
ТА ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ**

Безкоровайна Л. В. САМОСТІЙНА ТА НАУКОВО-ДОСЛІДНА РОБОТА В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ ТУРИЗМОЗНАВСТВА У ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	103
---	-----

Вошколуп Г. Ю. РОЛЬ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАГАЛЬНОМУ ФОРМУВАННІ ФАХІВЦЯ З ВИЩОЮ ОСВІТОЮ.....	106
Карвацька Н. С., Савка С. Д. ТЕОРЕТИЧНІ Й ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ПСИХІАТРІЇ ТА НАРКОЛОГІЇ В СТРУКТУРІ ФОРМУВАННЯ ЛІКАРЯ-ПСИХОЛОГА.....	110
Карвацька Н. С., Юрищук О. С., Савка С. Д. ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИВЧЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПИТАНЬ ЗАЛЕЖНОЇ ПОВЕДІНКИ	114
Северинюк Т. О. МЕТОД ПРОЕКТІВ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ.....	117

НАПРЯМ 9. ПСИХОЛОГІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ, МІЖГРУПОВИХ ВІДНОСИН, МЕДІА-ПСИХОЛОГІЯ

Гончарова А. М. ЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА СУБ'ЄКТИВНОГО ВІДЧУТТЯ САМОТНОСТІ	120
Шинькіна К. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЙ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	123

НАПРЯМ 10. ПЕРЕХІД ДО БАГАТОРІВНЕВОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Жигірь В. І. ОЦІНЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК РЕЗУЛЬТАТУ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ.....	126
--	-----

НАПРЯМ 11. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ

Мосейчук А. Р. ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФЕЛЬДШЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН: РЕЗУЛЬТАТИВНИЙ АСПЕКТ	131
---	-----

НАПРЯМ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

Кревська О. О.
аспірант кафедри загальної та соціальної психології
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

ПОЛІТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ЗАПОРУКА ПОВНОЦІННОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА

Людина – це соціальна істота з особистими потребами, які у процесі соціалізації трансформуються у мотиви діяльності і поведінки. Існує низка індивідуальних особливостей особистості, які мають вплив на феномен політичної мотивації. Сьогодні ми детальніше зупинимося на таких властивостях: стать, вік та соціальний статус.

Вагомим внеском у дослідження політичної мотивації можна вважати введення поняття «особистість». Особистість – це індивідуальність, яка присвятила себе служінню певному соціальному середовищу, акумулювала багатство всіх суспільних відносин. Чим більше соціальності (цінностей, норм, зразків поведінки) «вбере» людина, тим для більшої кількості людей вона стане особистістю. Отже, чим більш політизованою буде соціальність, тим більше людина стане політичною особистістю.

Функціонування політичної системи напряму залежить від політичної активності й компетентності особистості, її ставлення до політичних інституцій, розуміння власного впливу на зміст і напрям політичного процесу.

Пересічний громадянин може впливати на суспільно-політичні процеси через свій соціальний статус; усвідомлення своїх власних інтересів і їх співвідношення з інтересами соціальних груп, верств та класів; політичну активність та політичну діяльність; усвідомлення важливості своєї соціальної ролі, а також рівень своєї свідомості та політичної культури.

Однією з найважливіших категорій у психології є активність, зокрема політична, як різновид психічної активності – основної властивості суб'єктів життєдіяльності. Основою політичної діяльності є політична активність особистості, яка реалізує політичної культури особистості.

Загалом позицію населення щодо політики можна охарактеризувати як політичну активність або політичну пасивність. А. Колодій детальніше розглядає рівні прояву політичної активності: апатія, лояльність, негативізм, громадянська участь, організаційна участь. Також він наводить класифікацію

Добш О. М.
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри педагогіки дошкільної та початкової освіти
Мукачівський державний університет
м. Мукачеве, Закарпатська область, Україна

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Важливою умовою модернізації освіти є підготовка науково-педагогічних кадрів та їхнє професійне вдосконалення. Стратегічні завдання та вимоги до рівня професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти відображені в Державній національній програмі «Освіта» (Україна XXI століття), Законах України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Концепції Державної цільової програми розвитку дошкільної освіти на період до 2017 року, Базовому компоненті дошкільної освіти та основних напрямках розвитку вищої освіти України. Ефективність професійної підготовки фахівців дошкільної освіти залежить, передусім, від викладачів вищих навчальних закладів, які повинні бути спеціалістами за фахом, мати професійну педагогічну освіту.

Особистість педагога і його професійна підготовка завжди перебуває в центрі уваги науковців, тому найважливішим напрямом дослідження в галузі освіти були і залишаються проблеми формування готовності педагога до здійснення своєї професійної діяльності. Сучасний вихователь дітей дошкільного віку розглядається як професіонал, який орієнтується в наукових досягненнях, в інноваціях, володіє різними технологіями розвитку, навчання та виховання дітей; здатний до саморозвитку, самовдосконалення, самоделювання та самопроектування в різних сферах життєдіяльності, зокрема й у професійній [1].

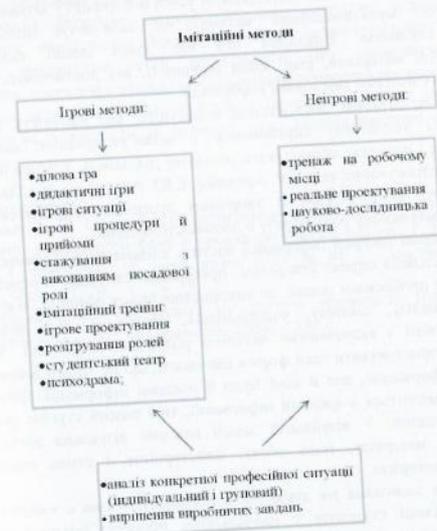
Проблеми професійної підготовки, розвитку та саморозвитку особистості майбутнього вихователя дітей дошкільного віку, зокрема щодо вдосконалення змісту підготовки фахівців дошкільної освіти в умовах неперервної освіти, різних аспектів фахового становлення майбутнього вихователя присвятили свої праці такі науковці, як Л. Артемова, Г. Беленька, А. Богуш, Е. Вільчковський, Н. Гавриш, В. Лисенко, М. Машовещ, Л. Пісоцька, Т. Поніманська та інші.

Якісна підготовка педагогів потребує творчого підходу викладачів вищих навчальних закладів до вибору змісту, форм і методів навчання, максимального використання досягнень сучасної педагогічної науки, передового педагогічного досвіду.

Підвищення якості підготовки майбутніх фахівців вимагає актуалізації їх навчально-пізнавальної діяльності, стимулювання до максимально повного розкриття і реалізації внутрішнього потенціалу в професії, використання методів навчання. Це питання можливо вирішити, на нашу думку, на основі застосування активних методів навчання, які максимально активізують діяльність і студентів, і викладачів, стимулюють їх до виявлення активності й самостійності, потреб самореалізації та саморозвитку. Свій вклад в розвиток активних методів навчання внесли А. Астахова, Л. Гурч, І. Дичківська, М. Леві.

Активне навчання являє собою таку організацію та ведення навчального процесу, яка спрямована на всебічну активізацію навчально-пізнавальної діяльності студентів за допомогою широкого, бажано комплексного, використання як педагогічних (дидактичних), так і організаційно-управлінських засобів [2, с. 17].

Активні методи навчання поділяють на імітаційні та неімітаційні методи навчання.

Досвід упровадження активних форм і методів навчання показує, що їх елементи використовуються також у традиційних формах, розвиваються і модифікуються з урахуванням специфіки навчального закладу, досвіду педагогів.

У вивченні дисциплін професійної підготовки майбутніх вихователів необхідно створювати середовище для застосування активних методів навчання.

До основних форм організації, методів і прийомів такого навчання відносимо проблемну лекцію, лекцію-презентацію, дискусію, «Мозковий штурм», «Круглий стіл», «Ділову гру», конкурс практичних робіт з обговоренням, рольову гру, колективне вирішення творчих завдань, кейс-метод, практичні групові та індивідуальні вправи, моделювання певного виду діяльності або ситуації, проектування, обговорення відеозаписів (в т.ч. запис власних дій) тощо.

У процесі засвоєння перших тем з дошкільної педагогіки доцільно проводити лекції-візуалізації (передавання усної інформації у візуальній формі за допомогою мультимедійних засобів), що забезпечує інтелектуальну діяльність студентів. Викладач під час такої лекції використовує демонстраційні матеріали, різні види наочності, які доповнюють словесну інформацію і є носіями змістовної інформації.

Психолого-педагогічні дослідження показують, що наочність не тільки сприяє більш успішному сприйманню і запам'ятовуванню навчального матеріалу, але і дозволяє активізувати розумову діяльність, глибше проникати в сутність досліджуваних явищ (Р. Арнхейм, Е.Ю. Артемьєва, В.І. Якиманська й ін.), показує його зв'язок із творчими процесами прийняття рішень, підтверджує регулюючу роль образу в діяльності людини.

Будь-яка форма наочної інформації містить елементи проблемності. Тому лекція – візуалізація сприяє створенню проблемної ситуації, вирішення якої, на відміну від проблемної лекції, де використовуються питання, відбувається на основі аналізу, синтезу, узагальнення, згортання або розгортання інформації, тобто з включенням активної розумової діяльності. Завдання викладача використовувати такі форми наочності, що не тільки доповнювали б словесну інформацію, але й самі були б носіями інформації. Чим більше проблемності міститься в наочній інформації, тим вищий ступінь розумової активності студента. У візуальній лекції важливі візуальна логіка, ритм представлення матеріалу, його обсяг, майстерність і стиль спілкування викладача з аудиторією.

Лекція-бесіда заснована на діалогічній діяльності. Вона є найпростішою формою активізації студентів у навчальному процесі. Зазвичай, під час традиційної форми лекційного заняття студенти механічно записують навчальну інформацію, яку монологічно транслює викладач. А діалог

потребує постійного розумового напруження, розумової активності. Запитання необхідно ставити таким чином, щоб привернути увагу майбутніх вихователів до найважливіших аспектів теми, активізувати здобуті знання, навчити бачити взаємозв'язок між навчальними дисциплінами.

Коли рівень підготовленості студентів досить високий, можна формулювати проблемні запитання, які спонукають до обмірковування проблемної ситуації. Замислюючись над змістом ситуації, студенти виявляють інтерес до розглядуваної теми, намагаються самостійно або разом з педагогом її розв'язати. Таким чином, відбувається всебічний і ґрунтовний аналіз проблеми.

На жаль, у практичній підготовці майбутніх фахівців ще недостатньо використовуються практичні методи – методи активного навчання. Причинами цього є відсутність досвіду у викладачів з методики проведення ділових ігор, використання конкретних професійних ситуацій, а також їх інертність і пасивність у педагогічній праці, навчальне перевантаження, що заважає професійному самовдосконаленню.

Застосування активних методів навчання значною мірою підвищує ефективність навчального процесу, сприяє інтелектуальному розвитку майбутніх вихователів дітей дошкільного віку, можливості думати, спілкуватися, забезпечує оволодіння навичками саморозвитку особистості.

В умовах активного навчання студент не лише здобуває знання, але й формується як особистість, як фахівець, який володіє високою педагогічною культурою.

Список літератури:

1. Беленька Г. В. Особливості формування професійної компетентності у студентів дошкільного фаху в умовах ступеневої освіти / Г. В. Беленька // Наука і сучасність : зб. наук. праць НПУ ім. М. П. Драгоманова. – К. : Логос, 2001. – Т. 29. – С. 26–33.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: [навч. посіб.] / І.М. Дичківська – К.: Академвидав, 2004. – 320 с.